

гладилъ си брадата, дигалъ вежди нагоре и отговорилъ:

— Вие говорите право. Вашиятъ народъ е голѣмъ и трудолюбивъ. Отъ него нашата царщина има голѣма полза. Но вие, българитѣ, сами сте си криви, че нѣмате това, което иматъ гърци, евреи, арменци. Защо не подирите вашето си? Идете въ

Българинъ владика въ Цариградъ —
Иларионъ Макариополски.

Стамболъ и кажете на грѣцкия патрикъ да ви даде църкви, книги, училища, защото вие сте сѣ отъ една вѣра — християни. Ние сме мухамедани и не се мѣсимъ въ вашитѣ работи.

Българитѣ се стегнали да си дирятъ правото отъ грѣцкия патрикъ. Свикали се отъ много градове събудени българи, първенци, и зели да мислятъ, що да правятъ? Цариградскитѣ българи сжщо се свикали, избрали по-между си по-развититѣ, покуражлиитѣ, па ги натоварили да работятъ предъ